

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 878/21
22.4.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Караџић-Ристић и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у парници тужилаца АА, из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ, ББ, из ...,, ЈМБГ, ВВ, из ..., ул. бр., ЈМБГ ..., ГГ, из ..., ул. ... бр., ЈМБГ и ДД, из ..., ул. бр. ..., ЈМБГ ..., које заступа пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат из Беле Цркве, ул. Жарка Зрењанина бр. 34, против тужених ЂЂ, из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ ... и ЕЕ, из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ ..., кога заступа пуномоћник Ненад Гуцуљ, адвокат из Беле Цркве, као и умешача на страни тужених ЖЖ, из ..., ул. ... бр. ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о жалбама тужених изјављеним против пресуде Основног суда у Вршцу П 571/19 од 22.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.4.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П 571/19 од 22.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог ЕЕ, из ..., за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом Основног суда у Вршцу П 571/19 од 22.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА из ..., ББ,

из ..., ВВ, из ..., ГГ, из ... и ДД, из ..., па је утврђено да је уговор о поклону закључен између туженог ЂЂ, из ... као поклонодавца и сина му ЕЕ, из ..., као поклонопримца дана 19.12.2018. године, солемнизиран истог дана под бр. ОПУ-822-2018 чији су предмет некретнине уписане у листу непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ..., земљиште уз зграду и земљиште под зградом, као грађевинско земљиште од 05а 53м² као заједничка својина и право коришћења на грађевинском земљишту ималаца права својине на етажу, зграда бр. ... - породична стамбена зграда удео у заједничкој својини, етажна својина на стану у ..., ул. ... бр.... стан. Бр, једнособан стан од 32м², једна ... од 09м² и уписане у листу непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ..., шума 5. класе потес „..." од 10а 00м², ништаван и без правног дејства према тужиоцима у оном делу који је потребан за испуњење потраживања тужилаца те су тужени ЂЂ и ЕЕ дужни да трпе да се на предметним некретнинама спроведе извршни поступак ради наплате потраживања тужилаца у износу од 570.425,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења тј. од 03.10.2017. године, до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплате износ од 174.012,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбе и то тужени ЂЂ побијајући је у целости, не наводећи законске разлоге а тужени ЕЕ такође побијајући је у целости, из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да су жалбе тужених неосноване.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени у смислу члана 386 став 3 истог закона пази по службеној дужности, а због којих би побијана пресуда морала бити укинута. Изрека првостепене пресуде је јасна и у складу са разлозима у обрзложењу који су такође јасни, потпуни и непротивречни стању у спису и изведеним доказима како у односу на чињеничне закључке тако и у односу на примењене прописе, па не садржи такве недостатке због којих се не би могла испитати, због чега неосновано садржина жалбе туженог ЕЕ указује да је приликом њеног доношења учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Вршцу судска јединица у Белој Цркви П 426/16 од 3.10.2017. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године, ставом четвртим изреке обавезан је тужилац, овде тужени, ЂЂ из ... да туженима, овде тужиоцима, АА, из ..., ББ, из .., ВВ, из ..., ГГ, из ... и ДД, из ..., на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 570.425,00 динара са законском

затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Уговором о поклону од 19.12.2018. године, који је солемнизован истог дана под бр. ОПУ-822-2018 од стране јавног бележника Љиљане Шћепановић, из Вршца, ЂЂ, као поклонодавац, поклонио је своме сину ЕЕ, као поклонопримцу, некретнине уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ..., земљиште уз зграду и земљиште под зградом, као грађевинско земљиште од 05а 53м² као заједничка својина и право коришћења на грађевинском земљишту ималаца права својине на етажу, зграда бр. ... - породична стамбена зграда удео у заједничкој својини, етажна својина на стану у ..., ул. ... бр. ... стан бр. ..., ... од 32м², једна шупа од 09м² и уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ..., шума 5. класе потес „..." од 10а 00м². На основу овог уговора у катастру непокретности ... је дана 21.12.2018. године, извршен упис права својине у корист овде туженог ЕЕ на непокретностима које су биле предмет наведеног уговора о поклону. Након тога, овде тужиоци су, на основу правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Вршцу судска јединица у Белој Цркви П 426/16 од 3.10.2017. године, дана 19.4.2019. године, поднели Основним судом у Вршцу предлог за извршење против извршног дужника ЂЂ, овде туженог, ради наплате потраживања у износу од 570.425,00 динара са припадајућом каматом и трошковима извршења у износу од 29.668,00 динара и предложили да јавни извршитељ Горан Шкоро, из Панчева, спроводе извршења и то на целокупној имовини извршног дужника а Основни суд у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви је решењем Ии 418/19 од 24.4.2019. године усвојио предлог извршних поверилаца и одредио спровођење извршења. Јавни извршитељ Горан Шкоро, из Панчева, је под бројем Ии 187/19 дана 17.5.2019. године, донео закључак којим је утврдио висину предујма трошкова извршног поступка од 44.355,55 динара, са налогом за уплату, под претњом обуставе извршења. Супруга овде туженог ЂЂ и мајка овде туженог ЕЕ, ЖЖ, овде умешач на страни тужених, је дана 17.05.2016. године, Основном суду у Вршцу, судској јединици у Белој Цркви поднела тужбу против туженог ЂЂ, ради утврђења заједничке имовине и у том спору је пресудом Основног суда у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви П 295/16 од 11.9.2017. године утврђено да су тужила ЖЖ, из ... и тужени ЂЂ, из ... у ванбрачној и брачној заједници стекли заједничку имовину и то непокретности уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., једнособан стан означен бр..... површине од 32,00м², једну ... од 9,00 м² и ... од 13,00м² који се налазе у оквиру породичне стамбене зграде у ... у ул. ... бр. ... изграђене на парц. бр. ... и непокретност уписану у Лист непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ..., потес „...", шума 5. класе од 10а 00м², те да тужили, по основу заједничког стицања и увећања, припада 1/2 дела својине на описаним непокретностима, што је тужени дужан да призна и трпи да тужила изврши упис права васништва у 1/2 дела у јединствену евиденцију код РГЗ Катастар непокретности ... на описаним непокретностима уписаним у Лист непокретности бр. ... КО и Лист непокретности бр. ... КО ... Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви П 295/16 од 11.9.2017. године у делу става првог изреке којим је утврђено да су тужила ЖЖ, из ... и тужени ЂЂ, из ... у ванбрачној и брачној заједници стекли заједничку имовину и

то непокретности уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ..., потес „...“, шума 5. класе од 10а 00м², те да тужиљи по основу заједничког стицања и увећања припада 1/2 дела својине на описаним непокретностима, што је тужени дужан да призна и трпи да тужиља изврши упис права васништва у 1/2 дела у јединствену евиденцију код РГЗ Катастар непокретности ... на описаним непокретностима уписаним у Лист непокретности бр. ... КО и лист непокретности бр. ... КО ... у року од 15 дана по правноснажности пресуде а ставом другим изреке, пресуда од 11.9.2017. године је преиначена у делу става првог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражено да се утврди да су тужиља ЖЖ и тужени ЂЂ, у ванбрачној и брачној заједници стекли заједничку имовину и то непокретности уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., једнособан стан означен бр. 4. површине од 32,00м², једна шупа од 9,00 м² и гаража од 13,00м² који се налазе у оквиру породичне стамбене зграде у у ул ... бр.... изграђене на парц. бр. ..., што је тужени требало да призна и трпи да тужиља изврши упис права васништва у 1/2 дела у јединствену евиденцију код РГЗ Катастар непокретности на непокретностима уписаним у Лист непокретности бр. ... КО ЖЖ није извршила упис права сусвојине у Катастру непокретности на основу пресуде Основног суда у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви П 295/16 од 11.9.2017. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године. Тужени ЂЂ је у одговору на тужбу навео да прима социјалну помоћ и да нема других примања а да је непокретну имовину отуђио.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је побијану одлуку донео применом чланова 280 став 1 и став 2, 281 став 2 и став 3, 283 став 2 и 284 Закона о облигационим односима из разлога што је потраживање тужилаца према туженом ЂЂ доспело а исти је бестеретним правним послом, уговором о поклону од 19.12.2018. године, солемнизованим истог дана под бр. ОПУ-822-2018 од стране јавног бележника своју непокретну имовину отуђио у корист свога сина ЕЕ, овде друготуженог, како не би имао довољно средстава за испуњење потраживања поверилаца из става четвртог изреке пресуде Основног суда у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви П 426/16 од 3.10.2017. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године, па су испуњени услови за побијање правних радњи које је ЕЕ предузео на штету тужилаца.

За побијану одлуку, првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд као другостепени.

Неосновано се жалбеним наводима туженог ЕЕ истиче да на страни тужених нису обухваћена сва лица која би требало да буду у процесној заједници односно да тужена није и ЕЕ која је постала сувласник непокретности уписаних у Лист непокретности ... КО ... по основу пресуде Основног суда у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви П 295/16 од 11.9.2017. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године где би упис у Катастру био само декларативног а не конститутивног

карактера.

Наиме, чланом 20 став 1 Закона о основама својинскоправних односа ("Сл. лист СФРЈ", бр. 6/80 и 36/90, "Сл. лист СРЈ", бр. 29/96 и "Сл. гласник РС", бр. 115/2005 - др. Закон) прописано је да се право својине стиче се по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем а ставом 2 да се право својине стиче и одлуком државног органа, на начин и под условима одређеним законом.

Дана 8.6.2018. године ступио је на снагу Закон о поступку уписа у катастар непокретности и водова ("Сл. гласник РС", бр. 41/2018) и даном ступања на снагу тог закона престале су да важе одредбе чл. 59-61, 65, 66, 73-826, 121-137, 145, 173. и члана 185. ст. 2-4. Закона о државном премеру и катастру ("Сл. гласник РС", бр. 72/2009, 18/2010, 65/2013, 15/2015 - одлука УС, 96/2015, 47/2017 - аутентично тумачење, 113/2017 - др. закон и 27/2018 - др. Закон).

Првостепена пресуда у предмету Основног суда у Вршцу, судска јединица у Белој Цркви П 295/16 донета је дана 11.9.2017. године, дакле у време важења Закона о државном премеру и катастру док је пресуда Апелационог суда у Београду Гж 149/18 донета дана 1.11.2018. године, дакле у време важења Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова.

Дана 30.7.2018. године Републички геодетски завод, Сектор за катастар непокретности је под бројем 952-02-1043/2018-5 службама за катастар непокретности упутио упутство донето у циљу једнообразног поступања према коме се примена старог или новог закона цени према последњој исправи која је основ за упис као и према времену подношења захтева за упис а сходно члану 57 Закон о поступку уписа у катастар непокретности и водова.

Како Ана Билић није поднела захтев за упис права својине на основу пресуде Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године то се у конкретном случају, имајући у виду наведено, примењују одредбе Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова чијим је чланом 3 прописано да се Катастар води уз поштовање следећих начела и то: 1) начело уписа, које подразумева да се својина и друга стварна права на непокретностима и водовима стичу, преносе и ограничавају уписом у катастар, а да престају брисањем тог уписа, те да се само у случајевима одређеним законом, својина и друга стварна права на непокретностима и водовима могу стећи и пре уписа у катастар, али да и тада тек уписом производе правно дејство према савесним трећим лицима и 4) начело поуздања, које подразумева да су подаци уписани у катастру истинити и потпуни и да савесно лице не може сносити штетне последице због тог поуздања.

Сходно начелу уписа, права на непокретностима стичу се, преносе и ограничавају уписом у катастар непокретности, док престају брисањем. У том смислу упис има конститутивни карактер, што је случај када се правна

ситуација непокретности мења на основу правног посла. У одређеним случајевима права на непокретности могу се стећи и пре уписа у катастар непокретности (оригинарно стицање) и то је случај када се својина стиче на основу самог закона, одлуке надлежног државног органа или путем наслеђивања, међутим, и тада се врши упис да би се стечено право публиковало (декларативност уписа) и на тај начин омогућило његово супростављање према свим савесним трећим лицима, односно, стечена права се морају публиковати, учинити познатим трећим лицима, да би им се ваљано могла супроставити и у том смислу упис врши функцију декларисања већ постојеће стварноправне ситуације.

Како из списка произлази да овде умешач на страни тужених Ана Билић није Катастру непокретности поднела захтев за упис права својине на 1/2 идеалних делова непокретности које су уписане у Лист непокретности ... КО ... по основу пресуде Апелационог суда у Београду Гж 149/18 од 1.11.2018. године, већ да је као власник тих непокретности са уделом од 1/2 идеалних делова уписан тужени ЕЕ који се укњижио по основу спорног уговора о поклону од 19.12.2018. године, супротно жалбеним наводима туженог ЕЕ, тужиоци, као трећа савесна лица, у складу са начелима поуздања и уписа, не могу трпети штетне последице услед пропуштања ЖЖ да поднесе захтев за укњижбу свог права својине будући да то њено право тек уписом производи правно дејство према тужиоцима као савесним трећим лицима.

Неосновано се жалбеним наводима туженог ЕЕ истиче и да спорни уговор о поклону од 19.12.2018. године, имајући у виду његову садржину, представља уговор о доживотном издржавању па се ради о теретном правном послу те да је услед наведеног и материјално право погрешно примењено. Наиме, спорни уговор о поклону је солемнизован од стране јавног бележника који је у солемнизационој клаузули навео да код странака постоји намера дарежљивости и озбиљна и слободна воља за закључење уговора о поклону те да су правно и пословно способне при чему је јавни бележник посебно упозорио странке на одредбу члана 281 Закона о облигационим односима о условима побијања а из чега, супротно жалбеним наводима, произлази да су тужени ЂЂ и ЕЕ, закључили уговор о поклону и да је то била њихова стварна воља односно да се у конкретном случају не ради о дисимулованом уговору о доживотном издржавању. С тим у вези, а како је потраживање тужилаца према туженом ЂЂ доспело те како је исти бестеретним правним послом располагао својом непокретном имовином у корист свог сина туженог ЕЕ, при чему је тужени ЂЂ у одговору на тужбу признао да нема других примања осим помоћи коју је добијао током болести, првостепени суд је, правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање усвојио тужбени захтев тужилаца.

Приликом одлучивања, овај суд је ценио и остале жалбене наводе тужених али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке, па их посебно не образлаже.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка будући да је иста донета правилном применом чланова 150 и 153 Закона о парничном поступку. Приликом одлучивања о трошковима поступка првостепени суд је, супротно жалбеним наводима тужених, тужиоцима досудио нужне и потребне трошкове сходно вредности предмета спора а применом важеће АТ и ТТ и за своју одлуку је дао довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд као другостепени.

Из свега напред изнетог, применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како тужени туженог ЕЕ није успео са изјављеном жалбом, одлука из става другог изреке је донета применом члана 165 став 1 Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић